בס"ד

יום **ב'**, **כ'** ב**אדר ב'** תש"ס (**27** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום – **כ' באדר ב'** – הוא **יום רצון של ירידת גשמים** ועשאוהו יום טוב בימי שמעון בן שטח וחוני המעגל. הסיפור מובא במסכת תענית (יט', ב'):
=...היה רעבון ובצורת בארץ ישראל 3 שנים זו אחר זו. התפללו ולא ירדו גשמים. וכיוון שראו שיצא רוב (חודש) אדר ולא ירדו גשמים, הלכו להם אצל **חוני המעגל**.
אמרו לו: "התפלל שיירדו גשמים."
אמר להם: "צאו והכניסו תנורי פסחים...". התפלל ולא ירדו גשמים.
עג עוגה ועמד בתוכה כדרך שעשה חבקוק הנביא [פרק **ב'**, 1] ואמר:
"רבונו של עולם! בניך שמו פניהם עלי שאני כבן-בית לפניך. נשבע אני בשמך הגדול שאיני זז מכאן עד שתרחם על בניך." התחילו גשמים יורדין טיפין טיפין.
אמרו לו תלמידיו: "לא על זה באנו לבקשך אלא שלא נמות בבצורת. כסבורים אנו לומר: אין הגשמים הללו באים אלא להתיר שבועתך."
אמר: רבונו של עולם, לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות שיחין ומערות."
התחילו הגשמים יורדין בזעף, כל טיפה וטיפה כשיעור לוג (חצי ליטר!)
אמרו לו: "אין הגשמים הללו באים אלא להחריב את העולם!"
אמר: "רבונו של עולם! לא כך שאלתי, אלא גשמי ברכה ונדבה."
ירדו כתקנן עד שעלו ישראל מירושלים להר הבית מרוב הגשמים.
אמרו לו: "כשם שהתפללת עליהם שירדו, כך התפלל עליהם שלא ירדו וילכו להם.
התפלל חוני המעגל: "רבונו של עולם. ראה עמך ישראל ונחלתך אשר הוצאת בכוחך הגדול ובזרועך הנטויה, שאין יכולים לעמוד לא ברוב זעמך ולא ברוב טובך...יהי רצון מלפניך שיהא רוח."
מיד נשבה רוח ונתפזרו העבים, זרחה החמה ונתנגבה הארץ.=
ואותו יום עשאוהו יום טוב, לפי שאין הגשמים יורדים אלא בזכותן של ישראל, שנאמר [דברים **כח'** 12]: "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב, את השמיים לתת מטר ארצך בעתו..." – ל**ך**: בזכות**ך** וב**ך** הדבר תלוי. [ספר התודעה]

בשנת ה'ש"מ(1580-5340), לפני 420 שנה, נברא היום ה**גולם** ע"י המהר"ל מפראג. הקהילה היהודית בפראג, אחת הקהילות הוותיקות באירופה, התבססה במחצית השנייה של המאה ה 16- כאחד המרכזים היהודיים הגדולים באירופה. תרומה רבה לפריחתה של קהילת פראג תרם הרב והוגה הדעות **יהודה ליווא בן בצלאל, המהר"ל מפראג**. המהר"ל נודע בלמדנותו, בבקיאותו במתמטיקה ובאסטרונומיה, בחסידותו ובעיסוקו בקבלה. האגדה מייחסת לו את יצירת הגולם – דמות אדם עשויה חומר, שהמהר"ל הפיח בו רוח חיים באמצעות לחשים מיסטיים והנחת השם המפורש בפיו או על מצחו. הגולם, שלא ניתן לו כוח הדיבור, הפך לעוזרו הנאמן של המהר"ל בבית הכנסת העתיק בפראג, "אלט-נוי-שול", והציל במקרים רבים את היהודים ממזימות ומפרעות. לפי האגדה, יצא הגולם משליטה, והמהר"ל נאלץ ליטול ממנו את רוח החיים על-ידי הוצאת השם המפורש מפיו. לפי מסורות אגדיות אחרות, נמצא עדיין הגולם מפראג בעליית הגג של "אלט-נוי-שול", ממתין למקובל שישיב אותו לחיים. [ואלה תולדות...2000]

נפתח היום, בשנת תרח"ץ(1938-5698), **"שער ציון" בנמל תל-אביב**. הנמל, שלמעשה נפתח שנתיים קודם לכן, התקיים למשך 30 שנה עד 1966, כאשר הוקם נמל עמוק-מים באשדוד. [יומן צה"ל]

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!